

Środa, 11 maja 2011 r.

40. z zadowoleniem przyjmuje rozpowszechnienie na terenie Indii mikrokretytów, które uznano za skuteczny sposób pobudzania do rozwoju napędzanego lokalną inicjatywą;

*

* *

41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, a także rządowi i parlamentowi Indii.

Stosunki handlowe UE-Japonia

P7_TA(2011)0225

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie stosunków handlowych EU – Japonia

(2012/C 377 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” (1),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych (2),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym (3),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy (4),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami (5),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi (6),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów (7),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrzne aspekty konkurencji (8),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie barier w handlu i inwestycjach opublikowane w dniu 10 marca 2011 r.,

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0068.

(2) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

(3) Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 101.

(4) Dz.U. C 45E z 23.2.2010, s. 47.

(5) Dz.U. C 295E z 4.12.2009, s. 67.

(6) Dz.U. C 279E z 19.11.2009, s. 5.

(7) Dz.U. C 184E z 6.8.2009, s. 16.

(8) Dz.U. C 102E z 24.4.2008, s. 128.

Środa, 11 maja 2011 r.

- uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie stosunków między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Japonią złożone dnia 18 lipca 1991 r. w Hadze,
 - uwzględniając umowę o wzajemnym uznawaniu między UE a Japonią zawartą w 2001 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę dotyczącą współpracy w zakresie działań antykonkurencyjnych między UE a Japonią zawartą w 2003 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając umowę między Wspólnotą Europejską a Japonią w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych zawartą w 2008 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając dziesięcioletni plan działania przyjęty na 10. szczycie UE – Japonia, który odbył się w Brukseli w dniu 8 grudnia 2001 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na 19. szczycie UE – Japonia, który odbył się w Tokio w dniu 28 kwietnia 2010 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na 18. szczycie UE – Japonia, który odbył się w Pradze w dniu 4 maja 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Copenhagen Economics zatytułowane „Assessment of barriers to trade and investment between the EU and Japan” (Ocena barier w handlu i inwestycjach między UE a Japonią), opublikowane w dniu 30 listopada 2009 r.,
 - uwzględniając wyniki przeprowadzonej przez Komisję konsultacji społecznej w sprawie stosunków handlowych UE – Japonia, opublikowane dnia 21 lutego 2011 r.,
 - uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 24-25 marca 2011 r.,
 - uwzględniając planowany szczyt UE – Japonia, który ma się odbyć w Brukseli w dniu 25 maja 2011 r.,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art.110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że oparty na zasadach, wielostronny system handlu ustanowiony przez Międzynarodową Organizację Handlu (WTO) stanowi najodpowiedniejsze ramy dla regulowania i promowania otwartego i sprawiedliwego handlu,
- B. mając na uwadze, że istotne jest, aby postrzegać wielostronne i dwustronne porozumienia jako część wspólnych narzędzi regulowania kwestii międzynarodowych, a zatem jako podstawowe elementy zrównoważonych i uzupełniających stosunków politycznych i handlowych,
- C. mając na uwadze, że UE powinna pozostać przy swoim preferowanym podejściu i dalej angażować się w osiągnięcie zrównoważonego wyniku dauhańskiej agendy rozwoju, który pomógłby w integracji krajów rozwijających się z międzynarodowym systemem handlu, jednocześnie zawierając dalsze dwustronne i wielostronne umowy handlowe z innymi uprzemysłowionymi krajami tam, gdzie obopólne korzyści i wzrost gospodarczy mogą zostać osiągnięte w krótszym czasie,
- D. mając na uwadze, że w 2009 r. UE i Japonia wypracowały razem ponad jedną czwartą światowego PKB a ich udział w światowym handlu przekroczył 20 %,

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 29.10.2001, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 22.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 62 z 6.3.2008, s. 24.

Środa, 11 maja 2011 r.

- E. mając na uwadze, że Japonia i UE są względem siebie ważnymi inwestorami, a łączna wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych wyniosła w 2009 r. 200 mld EUR,
- F. mając na uwadze, że w 2010 r. łączna wartość dwustronnych wymian handlowych między UE a Japonią, trzecią co do wielkości gospodarką narodową na świecie pod względem PKB, wyniosła 120 mld EUR; mając na uwadze, że Japonia jest szóstym co do wielkości partnerem handlowym UE, a UE jest trzecim co do wielkości partnerem handlowym Japonii,
- G. mając na uwadze, że zarówno Rada, jak i Komisja stwierdziły, iż zdolność Japonii do zniesienia barier regulacyjnych w handlu jest warunkiem wstępnym rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Japonią, promującym ściślejszą współpracę gospodarczą między tymi dwoma strategicznymi partnerami handlowymi,
- H. mając na uwadze, że UE i Japonia stoją przed wspólnymi wyzwaniami, takimi jak polityczny i gospodarczy rozwój Chin, spowolnienie gospodarcze wynikające ze światowego kryzysu finansowego, malejąca liczba ludności oraz paląca potrzeba uzyskania dostępu do surowców i odnawialnych źródeł energii oraz zapewnienia stabilności ich cen z myślą o pobudzeniu przemysłu obu podmiotów,
- I. mając na uwadze, że otwarty i sprawiedliwy handel jest ważnym narzędziem zapewniania większego wzrostu gospodarczego i dobrobytu społeczeństwa, opierającym się na przewadze komparatywnej każdej gospodarki i potencjalnych synergiach wynikających z szerszej integracji gospodarczej i nowym wkładzie do gospodarki opartej na wiedzy,
- J. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Japonia mają na ogół niskie cła na towary, przy czym ponad dwie trzecie wartości eksportu Unii do Japonii są zwolnione z opłat celnych, jak i ponad jedna trzecia eksportu Japonii do UE,
- K. mając na uwadze, że pomimo tych niskich ceł wartość dwustronnego obrotu handlowego między UE a Japonią pozostaje w tyle za większością wymian handlowych UE z innymi głównymi partnerami handlowymi, głównie z powodu negatywnego wpływu japońskich barier pozataryfowych na możliwości dostępu europejskich przedsiębiorstw do rynku,
- L. mając na uwadze, że w badaniu przeprowadzonym przez Copenhagen Economics w listopadzie 2009 r. oszacowano, iż koszty handlowe związane z barierami pozataryfowymi są wyższe niż istniejące stawki celne oraz że większość potencjalnych korzyści gospodarczych zależy od zniesienia tych barier pozataryfowych; mając na uwadze, że w badaniu szacuje się, iż potencjalny wzrost eksportu UE do Japonii wyniesie 43 mld EUR, a wzrost eksportu Japonii do UE – 53 mld EUR, jeśli w jak największym możliwym stopniu ograniczy się taryfy celne i środki pozataryfowe,
- M. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu w sprawie barier w handlu i inwestycjach z 2011 r. Komisja wskazała, że przeszkody w dostępie do zamówień publicznych, niewystarczające uznawanie standardów międzynarodowych odnoszących się do wyrobów medycznych oraz preferencyjne traktowanie krajowych podmiotów sektora usług finansowych (np. usługi pocztowe) to trzy główne problemy dla UE obszary w odniesieniu do japońskich barier pozataryfowych,
- N. mając na uwadze, że ochrona i egzekwowanie praw własności intelektualnej w Japonii oceniane są jako bardzo dobre; Japonia i UE mają wspólne cele i podejście w odniesieniu do kwestii związanych z prawem własności intelektualnej, za wyjątkiem oznaczeń geograficznych, oraz zobowiązały się do wielostronnego zwalczania podrabiania towarów i piractwa jako sygnatariusze umowy handlowej dotyczącej zwalczania obrotu towarami podrabionymi (ACTA),
- O. mając na uwadze, że sektor TIK jest sektorem o dużej wartości dodanej i źródłem wzrostu zarówno w UE, jak i w Japonii, zwłaszcza jeśli chodzi o dalszy rozwój inteligentnych produktów i usług,
- P. mając na uwadze, że podczas wszystkich negocjacji handlowych z Japonią należy poruszyć kwestie inwestycji i handlu usługami, tak aby otwieranie rynku nie naruszało europejskich ani japońskich zasad dotyczących ochrony usług użyteczności publicznej i różnorodności kulturowej,

Środa, 11 maja 2011 r.

- Q. potwierdzając swoją solidarność z narodem japońskim po niedawnych katastrofach naturalnych,
1. jest zdania, że wielostronny system handlu ustanowiony przez WTO stanowi nadal zdecydowanie najskuteczniejsze ramy osiągnięcia wolnego handlu na skalę światową; wyraża przekonanie, że Unia Europejska i Japonia powinny wspólnie przyczynić się do pomyślnego zakończenia negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju;
 2. podkreśla, że popiera zawarcie umowy o wolnym handlu pomiędzy UE a Japonią, jednakże jest rozczarowany brakiem istotnych postępów w pracach grupy wysokiego szczebla w ostatnich latach; uważa, że przed rozpoczęciem negocjacji Japonia musi wyraźnie zobowiązać się do zniesienia barier pozataryfowych i przeszkód uniemożliwiających dostęp do japońskich zamówień publicznych;
 3. podkreśla, że liberalizacja handlu między UE a Japonią powinna iść w parze z przestrzeganiem zasad dotyczących ochrony usług użyteczności publicznej i różnorodności kulturowej, a nie uniemożliwiać ich przestrzegania, a także powinna sprzyjać zbieżności przepisów i stosowaniu już istniejących wielostronnych norm;
 4. podkreśla, że jest zobowiązany do zacieśnienia stosunków handlowych między UE a Japonią poprzez skupienie się na zniesieniu pozataryfowych barier w handlu i inwestycjach, w tym licznych restrykcyjnych zasad i środków regulacyjnych mających zastosowanie do dostępu unijnych przedsiębiorstw do rynku japońskiego;
 5. jest zdania, że jednym z głównych priorytetów Komisji podczas negocjacji handlowych z Japonią powinno być zniesienie tych barier i przeszkód, które w dużej mierze utrudniają europejskim MŚP dostęp do rynku;
 6. uważa, że ograniczenie lub zniesienie japońskich taryf celnych na produkty TIK, w tym na ich części, zwiększyłyby konkurencyjność i umożliwiłyby utworzenie w UE nowych miejsc pracy wysokiej jakości; ponadto wzywa do zacieśnienia współpracy między UE a Japonią w zakresie badań i rozwoju, a zwłaszcza egzekwowania praw własności intelektualnej, aby przyspieszyć wymianę informacji na temat patentów między odpowiednimi urzędami patentowymi;
 7. jest zdania, że należałoby uzupełnić ambitne założenia Komisji w odniesieniu do umowy o wolnym handlu UE – Japonia, a w szczególności w stosunku do większego dostępu do rynku dla europejskich przedsiębiorstw, wspólnie uzgodnionym kompleksowym zobowiązaniem się na rzecz zrównoważonego rozwoju;
 8. podkreśla, że umowa o wolnym handlu UE – Japonia przyniosłaby korzyści nie tylko pod względem wzrostu dwustronnego handlu towarami i usługami, ale również sprzyjałaby współpracy dotyczącej horyzontalnych priorytetów UE, jak współpraca w dziedzinie innowacji, współpraca regulacyjna i zwalczanie nadużyć na rynku oraz wspólne reagowanie na szersze wyzwania dotyczące środowiska naturalnego;
 9. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby we wszystkich negocjacjach handlowych z Japonią wspierały i promowały inicjatywy mające na celu propagowanie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych;
 10. jest zdania, że kompleksowa ocena zgodności z zasadami zrównoważonego rozwoju i ocena skutków ma nadrzędne znaczenie dla ogólnej oceny stosunków handlowych UE-Japonia; zwraca się do Komisji o przedstawienie w odpowiednim czasie takiej oceny wyszczególniającej zwłaszcza możliwe korzyści i ujemne strony zacieśnienia stosunków handlowych między UE a Japonią dla wszystkich odnośnych sektorów, a w szczególności dla sektora przemysłu i nentralgicznych sektorów, takich jak przemysł motoryzacyjny, elektroniczny, lotniczy i maszynowy;
 11. zaleca włączenie do projektu umowy o wolnym handlu UE – Japonia skutecznych dwustronnych środków ochronnych, tak aby zapobiec gwałtownemu wzrostowi importu, który spowodowałby, lub mógłby spowodować, poważne szkody w unijnym i japońskim przemyśle, zwłaszcza w nentralgicznych sektorach, takich jak sektor motoryzacyjny, elektroniczny, lotniczy i maszynowy;
 12. wyraża przekonanie, że umowa o wolnym handlu UE – Japonia mogłaby przynieść korzyści obu gospodarkom;

Środa, 11 maja 2011 r.

13. podkreśla, że Parlament zostanie poproszony o wyrażenie zgody na ewentualną umowę o wolnym handlu UE – Japonia;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Japonii.

Przygotowanie lasów na zmianę klimatu

P7_TA(2011)0226

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji pt. „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji pt. „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu” (COM(2010)0066),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 czerwca 2010 r. dotyczące przygotowania lasów na zmianę klimatu,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 marca 2010 r. dotyczące różnorodności biologicznej po 2010 r.,
- uwzględniając białą księgę Komisji pt. „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” COM(2009)0147 oraz swoją rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. ⁽¹⁾ w tej sprawie,
- uwzględniając Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie (MCPFE) - FOREST EUROPE, przyjęte w jego ramach różne rezolucje i przeprowadzone prace eksperckie w zakresie tworzenia wytycznych, kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki leśnej (SFM),
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie strategii leśnej UE ⁽²⁾ oraz sprawozdanie Komisji z jej realizacji (COM(2005)0084),
- uwzględniając plan działań dotyczący gospodarki leśnej UE na lata 2006-2011 (FAP) (COM(2006)0302) oraz śródkresową ocenę zewnętrzną jego realizacji ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽⁴⁾, sprawozdanie zbiorcze na temat stanu ochrony typów siedlisk i gatunków wymagane na mocy art. 17 dyrektywy siedliskowej (COM (2009)0358) oraz własne rezolucje z dni: 21 września 2010 r. w sprawie wdrożenia przepisów UE mających na celu zachowanie różnorodności biologicznej ⁽⁵⁾ i 3 lutego 2009 r. w sprawie dzikiej przyrody w Europie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje z konferencji UNEP COP10 w sprawie różnorodności biologicznej, która odbyła się w Nagoi w październiku 2010 r., oraz cele z Aichi dotyczące różnorodności biologicznej, a w szczególności zobowiązanie do ochrony 17 % obszarów lądowych i wód śródlądowych poprzez skuteczne środki ochronne, zharmonizowane z krajobrazami w szerszym znaczeniu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 115.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 26.2.1999, s. 1.

⁽³⁾ Umowa o wykonanie usługi nr 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 1.